

kræfterne, som jeg har en stor tiltro til vil regulere det sådan, at det også bliver muligt for public service-stationer at være med, når man skal betale for de begivenheder, som man altså kan få ret til at transmittere, selv om de ejes af en betalingskanal.

Så har idrætsverdenen ved en henvendelse om dette her forløb udtrykt en del bekymring – og det kan man godt forstå – for, at der kan forsvinde indtægter. Det er måske vigtigt at minde om, at i forbindelse med betænkningssafgivelsen, som førte til eliteidrætsloven for knapt 10 år siden, anbefalede idrætsorganisationerne, Danmarks Idræts-Forbund, eksplicit og tydeligt, at der snarest muligt blev taget lovgivningsinitiativer på dette område for at sikre, at alle danskere kunne se fjernsyn fra de vigtige idrætsbegivenheder.

Og når man nu er bekymret for, hvad der skal ske, så synes jeg, det er vigtigt at holde sig det for øje, som jeg sagde om de mulige reklameindtægter og andre finansieringskilder, men også at man – i hvert fald tidligere, og jeg tror, det fortsat er tilfældet – i de danske idrætsorganisationer vedkender sig denne forpligtelse til, at hele befolkningen kan tage del i og få lov at se de sportsbegivenheder, som jo er en slags nationale, et nationalt klenodie.

Flere ordførere har spurgt, om der findes lister rundt omkring allerede nu, og det gør der. I England er der udarbejdet en liste – den kunne jeg godt gennemgå her, men det skal jeg ikke gøre – som indeholder lige nøjagtig alle de sportsbegivenheder i England, som vi er vant til at se: cricketkampene, pokalfinalerne, Grand National Steeple Chase osv. Det er det, englænderne har sat på listen, og som vi altså er forpligtet til at respektere.

Man kan så spørge, hvorfor der skal EU-regulering til. Det har også ligget indirekte i en del af spørgsmålene. Det er altså, fordi det er den eneste måde, hvorpå vi kan sikre, at andre landes tv-stationer respekterer danske seeres ønsker om at få adgang til disse begivenheder uden at skulle betale ekstra for det. Man kan kun gøre det igennem EU.

Og sluttelig vil jeg godt have lov at komme ind på spørgsmålet om modregning i den offentlige støtte, da det nu alligevel er rejst, men jeg håber, at debatten kan fortsætte i forbindelse med den idrætspolitiske redegørelse:

Det kan være rigtigt at have det synspunkt, og jeg er ikke uinteressert i det NESA-princip, som hr. Bent Hindrup Andersen nævnte, for

alene det at nævne muligheden og at true med det kan jo føre til en korrigeret opførsel på området, og det kan godt være, at der er den mulighed, men det er meget vanskeligt at sammenkæde, og jeg vil godt gøre opmærksom på den problemstilling, der er i den modregning.

Og der er ét aspekt i den danske støtte til eliteidrætten, vi glemmer lidt her, og det er, at den jo også drejer sig om uddannelsesmæssige og sociale forhold, og hvorfor skal det gå ud over en enkelt idrætsudøver på et område, at vedkommendes organisation på en eller anden måde har eksklusive rettigheder til det, som idrætsudøveren præsterer?

Det er i hvert fald en lang og kompleks problemstilling, som vi skal tage med i vores overvejelser, men jeg er ikke fremmed over for at se på den problemstilling.

Og når vi taler om dette her, er det også vigtigt at vide, hvilke begivenheder der har været med til at udløse debatten, for der findes jo rent professionel sport, bl.a. førnævnte boksekamp, som intet har med offentligt støttet elitesport i Danmark at gøre, og som det er enhver ret at sælge til en hvilken som helst pris, man kan få for det, uden at vi kan gribe ind over for det. Det er kun dér, hvor danske idrætsudøvere ifølge eliteidrætslovgivningen støttes via Team Danmark-ordningen, det kan være interessant at overveje en eller anden form for modregning.

Men det er et meget komplekst forhold, som jeg håber vi kan få lejlighed til at drøfte videre og måske gå lidt mere i detaljer med, end det er muligt under denne forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg vil takke kulturministeren for svaret på mit spørgsmål om, hvordan man klager over Danmarks Radios TV 1, og jeg så, at ministeren konfererede med embedsmandsbåsen, hvorfra han jo også fik et embedsmandssvar, som var helt korrekt, nemlig at Dansk Folkeparti har været med til at underskrive medieaftalen og derfor selvfølgelig bør vide, at der i denne forbindelse bl.a. skal udarbejdes en mediepolitisk redegørelse.

Men så vil jeg præcisere mit spørgsmål lidt og sige: Fru Hansen i Horsens, som ikke er medlem af Dansk Folkeparti, og som ikke er medunderskriver af medieforliget, hvordan klager hun over den manglende alsidighed i Danmarks Radio TV 1, og hvad er behandlingsproceduren, og er der overhovedet nogen chance for, at hun